

Sygn. akt VIII Gz 136/17

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Kala

Sędziowie: SO Artur Fornal

SR del. Sylwia Roszak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2017 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) S.A. w B.

przeciwko (...) T. W., Z. K. Spółka jawna w K.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 15 maja 2017 r., sygn. akt VIII GC 551/15

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Artur Fornal Elżbieta Kala Sylwia Roszak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 15 maja 2017 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy zawiesił postępowanie.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, iż przed tutejszym sądem toczy się inne postępowanie z powództwa (...) S.A. w B. przeciwko (...) T. W., Z. K. Spółka jawna w K. o sygn. akt. VIII GC 1115/15. Proces ten dotyczy części roszczenia, którego fragment jest objęty pozwem w niniejszej sprawie. We wskazanej sprawie wydano wyrok w dniu 24 marca 2017 roku. Od powyższego orzeczenia wniesiono apelację.

Sąd Rejonowy wskazał, iż podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 16 listopada 2012 roku (III CSK 42/12), zgodnie z którym zawieszenie ma charakter fakultatywny i pozostawione jest uznaniu sądu. Wydanie postanowienia o zawieszeniu powinno nastąpić nie tylko wtedy, gdy przemawiają za tym względy celowościowe i interes strony, ale i występuje stosunek prejudycjalności. Oznacza to, że orzeczenie, które ma zapaść w innej sprawie powinno stanowić przesąd dla rozpoznawanej sprawy, a jego treść pośrednio poprzez powagę rzeczy osądzonej kształtować treść rozstrzygnięcia.

W ocenie Sądu Rejonowego rozstrzygnięcie sprawy o sygn. akt VIII GC 1115/15 będzie miało bezwzględne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, albowiem w niniejszej sprawie powód dochodzi części tożsamego roszczenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. zawiesił postępowanie.

Na powyższe orzeczenie zażalenie wniósł pozwany zaskarżając je w całości. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie postępowania, które miało wpływ na treść rozstrzygnięcia, bowiem pominięto, że:

1) pozwanej w pierwszej kolejności doręczono pozew w sprawie VIII GC 551/15, zatem zawiśnięcie pierwotnego sporu nastąpiło w niniejszej sprawie, co oznacza, że w rozumieniu art. 192 punkt 1 k.p.c. skoro Sąd w sprawie niniejszej uznał, że powód dochodzi "części tożsamego roszczenia" w sprawie VIII GC 1115/15, to w sprawie VIII GC 1115/15 pozew w tej części podlega odrzuceniu, nie ma zatem podstawy do zawieszenia postępowania,

2) w niniejszej sprawie Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego, który wydał opinię pisemną, następnie uzupełniającą opinię ustną, a ostatecznie Sąd zobowiązał biegłego do sporządzenia pisemnej opinii uzupełniającej, zaś biegły wykonał badania przedmiotu opinii tj. 49 elementów prefabrykowanych i do zakończenia działań związanych z końcowym wydaniem opinii pozostało minimum czynności, zaś dowód z opinii biegłego jest ostatnim dowodem w sprawie, ponadto dowód z tej opinii został przyjęty do materiału dowodowego w sprawie VIII GC 1115/15, zatem końcowa opinia uzupełniająca może mieć wpływ również na wynik sprawy VIII GC 1115/15.

Wobec powyższego pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w całości oraz dalsze prowadzenie procesu ze szczególnym uwzględnieniem zobowiązania biegłego do zakończenia prac związanych z wydaniem pisemnej opinii uzupełniającej.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż oba składy orzekające w sprawach VIII GC 551/15 i VIII GC 1115/15 od chwili wniesienia pozwów do Sądu wiedziały o ich treści. Ponadto obu składom orzekającym wiadome było stanowisko pozwanej co do obydwu roszczeń. Podkreślił, że spór sądowy zawiśł najpierw w sprawie VIII GC 551/15, a dopiero później w sprawie VIII GC 1115/15.

Zgodnie z art. 192 punkt 1 k.p.c. z chwilą doręczenia pozwu nie można pomiędzy tymi samymi stronami wszcząć postępowania o to samo roszczenie. W przypadku wytoczenia zdublowanego roszczenia Sąd powinien zgodnie z art. 199 § 1 punkt 2 k.p.c. odrzucić pozew w sprawie VIII GC 1115/15, a nie zawiesić proces w sprawie VIII GC 551/15. Kolejną okolicznością o istotnym znaczeniu jest stan zaawansowania procesu w sprawie VIII GC 551/15. Otóż w tym procesie dowód z uzupełniającej opinii biegłego jest ostatnim dowodem w sprawie. Biegły w tym procesie wykonał pisemną opinię podstawową, złożył ustną opinie uzupełniającą, ostatecznie zaś Sąd zwrócił się do biegłego o sporządzenie pisemnej końcowej opinii uzupełniającej. Biegły wykonał większość pracy, w szczególności przeprowadził oględziny przedmiotu badania w postaci elementów prefabrykowanych w K. oraz sporządził notatki. Pozostało jedynie zakończyć pisemną część pracy w postaci podsumowujących wniosków końcowych. W zaistniałej sytuacji wydanie postanowienia o zawieszeniu postępowania tuż przed zakończeniem pracy przez biegłego jest oczywiście niesłuszne. Dodatkowo pozwany podniósł, że opinia biegłego M. Ś. została przyjęta do materiału dowodowego w sprawie VIII GC 1115/15 i została przez niego powołana w apelacji od wyroku wraz z wnioskiem o dopuszczenie i przeprowadzenie przez Sąd Odwoławczy dowodu z przesłuchania M. Ś. na rozprawie apelacyjnej. Stan sprawy niniejszej w żadnym razie, zdaniem pozwanego, nie powoduje konieczności zawieszenia procesu w końcowej fazie ostatniej czynności dowodowej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego jest zasadne, ale z innych przyczyn niż podniesione w uzasadnieniu zażalenia.

Zawieszenie postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. jest uzasadnione tylko wtedy, gdy rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania cywilnego.

W orzecznictwie trafnie przyjmuje się, że z prejudycjalnością mamy do czynienia wtedy, gdy wynik postępowania cywilnego zależy od wyniku innego postępowania cywilnego, gdyż przedmiot postępowania prejudycjalnego stanowi element podstawy faktycznej rozstrzygnięcia sprawy w postępowaniu cywilnym. Oznacza to, że nie jest możliwe rozstrzygnięcie sprawy w toczącym się postępowaniu cywilnym bez wcześniejszego rozstrzygnięcia kwestii prejudycjalnych. Zależność między dwoma postępowaniami, o której mowa w art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. polega

na tym, że dla rozstrzygnięcia sprawy cywilnej niezbędne jest wystąpienie określonego faktu w postaci wydania przez sąd cywilny orzeczenia rozstrzygającego określoną kwestię prejudycjalną. Zależność między toczącymi się postępowaniami cywilnymi należy zatem łączyć przede wszystkim ze skutkiem prawomocnego materialnie orzeczenia. Zależność ta musi być tego rodzaju, że orzeczenie, które ma zapaść w innym postępowaniu cywilnym będzie prejudykatem, czyli podstawą rozstrzygnięcia sprawy, w której ma być zawieszono postępowanie (por. wyrok SN z 20 grudnia 2005 roku, V CK 407/05). Przy czym pokreślenia wymaga, że wynik jednej z wielu spraw opartych na podobnym lub nawet na takim samym stanie faktycznym toczących się równocześnie nie stanowi prejudycjalności dla pozostałych spraw (por. postanowienie SA w Katowicach z dnia 10 kwietnia 2006 r., sygn. III APz 11/06). Jeżeli zatem rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego postępowania cywilnego (art. 177 § 1 pkt 1), postępowanie takie musi już się toczyć. Prejudycjalne znaczenie innego postępowania cywilnego, uzasadniające zawieszenie postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 1, wynika z orzeczenia sądu wydanego w postępowaniu rozpoznawczym (por. postanowienie SN z dnia 11 października 2005 r., V CK 197/05, LEX nr 186933). Ustawodawca w przepisie art. 177 § 1 pkt 1 wyraźnie podkreśla, że sąd może zawiesić postępowanie. Nawet więc jeżeli rozstrzygnięcie rozpoznawanej sprawy zależy od rozstrzygnięcia, jakie może zapaść w innej sprawie, sąd powinien ocenić, czy należy zawiesić postępowanie. Fakultatywność zawieszenia postępowania i jego uzależnienie od celowości nie może oznaczać dowolności sądu w ocenie, czy zachodzą przesłanki zawieszenia postępowania w konkretnym przypadku (por. wyrok SN z dnia 24 lutego 2006 r., II CSK 141/05, LEX nr 201027).

W ocenie Sądu Okręgowego ostateczne orzeczenie które zapadnie w sprawie na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy, sygn. akt. VIII GC 1115/15 nie będzie prejudykatem, czyli podstawą rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Należy bowiem zaznaczyć, iż wbrew stanowisku Sądu Rejonowego wyrażonego w treści uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia, proces w sprawie VIII GC 1115/15 nie dotyczy części roszczenia, którego fragment jest objęty pozwem w niniejszej sprawie. W sprawie VIII GC 1115/15 powód dochodził bowiem należności za dostarczone prefabrykaty na podstawie umowy z dnia 17 kwietnia 2014 roku nr (...), a w przedmiotowej za dostarczone prefabrykaty na podstawie umowy z dnia 15 kwietnia 2014 roku nr (...). Nadto w sprawie VIII GC 1115/15 pozwany w zarzutach od nakazu zapłaty podniósł zarzut potrącenia swoich wierzytelności z wierzytelnościami powoda dochodzonymi w tym postępowaniu. Takiego zarzutu pozwany nie zgłosił w przedmiotowej sprawie, a jedynie powoływała się na okoliczności, iż dostarczone prefabrykaty są wadliwe.

Zatem, Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie nie będzie rozpoznawał okoliczności, które legły u podstaw wyroku z dnia 24 marca 2017 roku w sprawie sygn. akt VIII GC 1115/15. Nie będzie bowiem badał, czy zarzut potrącenia został zgłoszony skutecznie, a jedynie czy pozwany, w okolicznościach sprawy, miał podstawy do odmowy zapłaty wynagrodzenia za zamówiony i dostarczony towar.

Zdaniem Sądu Okręgowego, tylko w sytuacji, gdyby w niniejszej sprawie pozwany zgłosił także zarzut potrącenia tej samej wierzytelności, co w sprawie VIII GC 1115/15, a więc wynikającej z tytułu szkody związanej z wadliwym dostarczeniem towaru, to rozstrzygnięcie jej mogłoby mieć wpływ na niniejsze postępowanie – być prejudykatem. Dodać przy tym warto, iż zarzut potrącenia musiałby zostać uznany za skuteczny w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie VIII GC 1115/15, aby orzeczenie to uznać za prejudykat w stosunku do przedmiotowej sprawy.

Warto podkreślić, iż brak jest podstaw do zawieszenia postępowania jeżeli sąd orzekający jest w stanie samodzielnie dokonać ustaleń faktycznych stanowiących podstawę rozstrzygnięcia, bez konieczności wywodzenia ich z innego postępowania cywilnego, co ma miejsce w przedmiotowej sprawie. Sąd Rejonowy jest w stanie samodzielnie dokonać ustaleń faktycznych stanowiących podstawę rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu, bez konieczności wywodzenia ich z postępowania cywilnego w sprawie VIII GC 1115/15. Ponadto ustawodawca w przepisie art. 177 § 1 pkt 1 KPC wyraźnie podkreśla, że sąd może zawiesić postępowanie. Nawet więc, jeżeli rozstrzygnięcie rozpoznawanej sprawy zależałoby od rozstrzygnięcia, jakie może zapaść w innej sprawie, sąd powinien ocenić, czy należy zawiesić postępowanie (wyr. SN z 24.2.2006 r., II CSK 141/05, Legalis).

Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego, mając na uwadze powyższe, orzeczenie wydane w sprawie, która toczyła się przed Sądem Rejonowym pod sygn. akt VIII GC 1115/15, a obecnie toczy się przed Sądem Okręgowym w Bydgoszczy pod sygn. akt VIII Ga 216/17 nie będzie stanowiło prejudykatu dla niniejszej sprawy.

Wobec powyższego, na podstawie art. 397 §1 i 2 k.p.c. w związku 386 § 4 k.p.c. Sąd uchylił zaskarżone postanowienie.

Artur Fornal Elżbieta Kala Sylwia Roszak